

PARIS, 18. -- Tots els diaris publiquen informacions sobre les operacions militars favorables al Govern republicà, a Terol.

TEROL DINTRE EL CERCLE DE FERRO DE LES AR- MES REPUBLICANES

*Han estat ocupats els paravels de-
fensius del cementiri de la ciutat*

DIVERSOS POBLES I IMPORTANTS POSICIONS, A PODER NOSTRE

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra facilitat al: L'Exèrcit de Lleuant, amb tot i la forta tempesta de neu que es desencadena sobre la regió ha continuat avui victoriosament les operacions començades el dia 15. Amb les posicions conquistades avui, resta completament tancat el cercle de Terol. La ciutat està ja mancada de tota comunicació, tota vegada que han estat tallades per les nostres tropes les carreteres i la via fèrrea que a elles afuixen. La Muela de Teruel, que com a posició més important en defensa de la ciutat conserva l'enemic, està voltada per les nostres tropes. Dia 15: Gallana i altures immediates. Campillo, La Podriza, Los Morrones, el barri de la Güea. Cerro Perdigon, Pico del Zorro, Conced i San Blas. — Dia 16: cota 1.078, la masia del Chantre i la masia Santiaga, a les proximitats del cementiri. A més, foren rebassats Castrubio i Castellar, i, per tant, han quedat assetjades les forces enemigues que ocupen aquests punts. — Dia 17: La Muela de Villastar.

Aquesta ocupació produí l'enderrocament de tota l'organització defensiva d'aquell sector. També fou ocupat Cerralejos. En un atac iniciat al Sud del Turia, des de la Güea, prenguerem la cota 1.011. Pel Nord de l'esmentat riu, segons notícies de les 22 hores, hem arribat al quilòmetre 119 de la carretera, immediat a la confluència dels rius Turia i Alfambra. S'han pres per assalt diversos paravels al cementiri de Terol. L'enemic ha iniciat avui alguns contraatacs, que foren brillantment i total rebutjats.

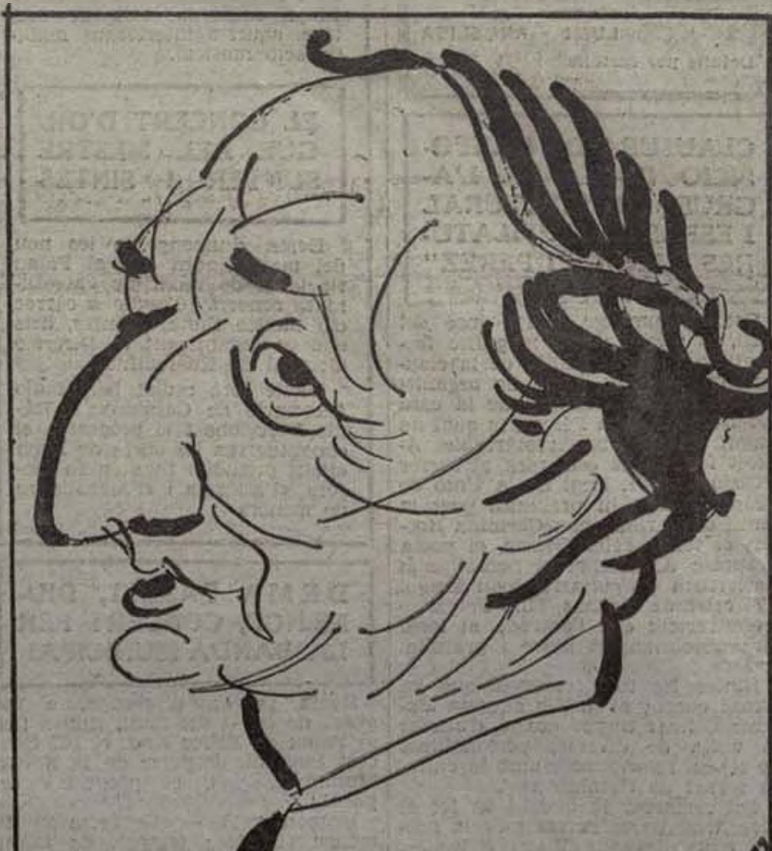
Les nostres baixes en les tres jornades, han estat escassíssimes. L'aviació facciosa ha acudit, al matí, en auxili dels assetjats, però per la presència dels nostres caces, s'ha vist precisada a allunyar-se dels seus objectius. Ha llançat les bombes fora d'ells.

Als altres fronts, sense notícies d'interès.

A Praga, Delbos ha dit:

- No he vingut a signar nous Tractats, sinó a cercar un resultat moral.
- Volem arribar a un acord amb tots els països, sigui el que sigui el règim que tinguin.
- Txeoslovàquia és la perllongació de França.
- L'estem contra els blocs ideològics...

Praga, 18. En companyia del senyor Krofta, el senyor Delbos ha vingut aquest matí en la legació de França, els representants de la Txeoslovàquia i França i la Txeoslovàquia. Delbos agrà els priors de la seva col·laboració i els ha pregat que transmetessin a la nació txeoslovaca el testimoni de la seva fidelitat per la calorosa acollida de la ciutat objecte, per part de la població, de tots els elements, del President de la República al més ampli ciutadà. Després d'això, el senyor Delbos ha dit:

M. YVON DELBOS

Hodza i el meu amic i col·lega Krofta del qual es coneixen la competència la previsió i l'esperit de mesura. A propòsit d'aquestes converses és dir que jo he lliurat un memoràndum al govern txeoslovac, el qual, el també, me n'havia lliurat un altre.

Això és inexacte. No tenim necessitat de memoràndums per a en-

tendre'ns respecte els problemes que interessaven especialment a ambdós països. Hui de dir que la política fonamental de França i Txeoslovàquia —és— és que el govern txeoslovac i el meu amic Krofta se senten aprovats les meves paraules, es recolza a les mateixes bases i s'orienta vers el mateix ideal. Confia en la S. de N. i desitja per a la

S. de N. una autoritat àmplia i universal, treballen en el mateix sentit i no creiem que calgui el mateix credo per a tenir relacions pacífiques. Volem arribar a un acord amb tots els països sigui quin sigui el règim que tinguin.

—Igualment estem lligats a la Política Entesa i col·laborem amb els governs d'aquests països, amb els quals desitgem augmentar els llaços nòmics.

Després d'haver subratllat la fraternitat entre els dos països Delbos declarà:

—Aquesta paraula, fraternitat, es pronunciada sovint en els discursos, sense que la seva expressió sigui absolutament sincera. En el que es refereix a França i Txeoslovàquia tradueix exactament el sentiment

que anima els dos països. Descartant tota idea de dominació, puc dir que Txeoslovàquia és com la perllongació de França. Hi ha entre nosaltres tantes llaços que ens uneixen els nostres sentiments són tan comuns, els nostres regims tan semblants, que un francès se sent txeoslovac i un txeoslovac francès. Estem contra els blocs ideològics ens prohibim traduir en el pla exterior les nostres preferències polítiques. Estem disposats a entendre'ns amb tots els països. Però hem de destacar que la similitud de regim constitueix entre França i Txeoslovàquia una raó més de reciprocitat i comprensió.

El senyor Delbos acabà la seva allocució agraint una vegada més la cordialitat txeoslovaca.

Krofta ha contestat:

—Tots els nous pactes bilaterals no signifiquen que canviem de política.

El senyor Krofta agràcia a Delbos les paraules que acabava de pronunciar, i diu:

—Amb Delbos estem perfectament d'acord sobre totes les qüestions. Per a expressar l'opinió i els sentiments del meu Govern bastaria repetir les paraules que s'acaben de pronunciar. Vull solament afegir que es paria molt d'un canvi en la nostra política. Segons informacions errònies, estariem disposats a abandonar la seguretat col·lectiva i preferir les mesures bilaterals. Ho dic categòricament: no es tracta de cap canvi. Hi ha hagut sempre pactes bilaterals i pactes col·lectius. Tenim amb Alemanya nombrosos tractats bilaterals, no sols tractats tècnics, sinó d'arbitratge, signats a Locarno el 1925. Tots els nous pactes bilaterals no signifiquen que canviem de política, perquè aquesta política han

desitjat d'acord amb el Pacte de la S. de N. i els principis de la seguretat internacional. Però no es tracta d'un pacte entre França i Alemanya o entre Txeoslovàquia i Alemanya. Els acords de premsa de que es parla ara responen simplement al desig de regular casos concrets entre veïns i no sempre per diferències. Per aranjaments d'aquesta naturalesa no se'ns pot acusar d'abandonar els principis que constitueixen la base de la nostra política. Per això em sembla absolutament fals que es parli de canvi de política. D'altra banda —ha acabat dient Krofta—, estem segurs que amb França anem d'acord sempre i ho podem comprovar en aquesta visita.

L'AGLUTINANT

Manifestacions d'unitat antifeixista? Barcelona ahir, a la tarda, en feu una de rotunda. A totes les converses, a tots els llavis, un sol i únic tema: el front de guerra.

Davant de les excel·lents notícies que circulaven relatives a l'acció ofensiva de l'exèrcit de Lleuant, tot Barcelona, tot Catalunya —car l'interès de les comarques, en forma d'apressants preguntes telefòniques, arribà també a la nostra redacció— vibrà en un batec de joia republicana.

El poble, el poble autèntic, els desigs i les il·lusions del qual ultrapassen, sortosament, els rígids idearis de les organitzacions que molt sovint l'enquadraren, forma unànimement en una massa compacta, quan de la guerra es tracta. Pregunteu, d'un a un, a tots els catalans, a tots els espanyols, què és el que volen primer de tot. La victòria, un respondran tots. Els partits i les organitzacions, preguntats col·lectivament, us respondran el mateix, però en les respostes seves, més extenses i més complicades que les dels ciutadans interrogats particularment, hi trobareu ja la llavor de totes les discòrdies.

L'eficiència del nostre exèrcit ve del fet que la unitat ha estat feta en el seu si. Al front ja no hi ha militants polítics, sinó soldats. Una sola idea: vèncer l'enemic. Un sol camí per a aconseguir-ho: obediència al comandament.

I la rereguarda, fins i tot al marge d'algunes de les consignes que li predicaven certs dirigents sectaris, s'ha organitzat una mica a imatge del soldat. La idea de guanyar la guerra presideix i anul·la totes les altres idees.

I quant a l'obediència al comandament, aquesta també és un fet quan el poble se sent governat per uns homes que donen més importància a la idea de vèncer l'enemic que no pas als imperatius de la seva etiqueta política.

La joia que provoquen les operacions victoroses del nostre exèrcit, com l'emoció amb que temps enrera foren rebuts fets dissortats, són sentiments que desborden els compartiments polítics i que arrossegueu tot el país en un únic anhel: el de guanyar la guerra.

I si ens atrevíssim a definir l'altre anhel que, en ordre d'importància segueix a l'anterior en l'esperit de tothom, diríem que és el d'assegurar, després de la victòria, una respectuosa convivència dintre d'un règim de llibertat.

Vint milions de pessetes per a les inoús i es de guerra de l'Exèrcit

El Govern de la República publica avui un decret del departament de Finances, l'articulat del qual diu així: «Es concedeix un crèdit extraordinari de 20.000.000 de pessetes, per

ta de poder atendre les despeses extraordinàries que ocasiona el funcionament de la Comissió de la Indústria de Guerra, amb motiu de la lluita contra el feixisme».

Les coses que s'esdevenen!

El nou [i] Govern de X na par a, no gens menys, que de "mora i a"!

Loquax, 18. — L'Agència Domet anuncia que el nou Govern de França es dirigirà pròximament a les potències estrangeres per a obrir negociacions diplomàtiques segons els principis de «bon veïnatge i moralitat continental». El Govern de França agraït una vegada més la cordialitat txeoslovaca.

oidanial de Ajuntament de Madrid amb els combatents

Madrid, 18. — Proximament una comissió de l'Ajuntament de Madrid, composta pels representants de les J. S. U., Joventuts Llibertàries i Joventuts Republicanes visitaran els fronts de Madrid.

LANSBURY

creu que la solució fora una Lliga econòmica que comorengués, epecialment, Anglaterra, la U. S. S. A, Alemanya, Itàlia i França

viene, 18. — Anir, a l'at Lunsbury dona una conferència sota els auspicis de la «Cultura» en el curs de la qual predirà una nova i impenitible reunió de la Conferència de la pau i la terna d'una lliga econòmica dels Països Units d'Europa que comprenen, especialment, Anglaterra, la U. S. S. A, Alemanya, Itàlia i França.

"No admeto que ningú s'armia a nostre país", diu Max Dormoy

S'estan distribuint 18.000 llo- nes de valales per a la sembra

Al ministeri d'Agricultura han facilitat la següent nota: «Els serveis competents d'aquest Ministeri estan desenvolupant les activitats pròpies del moment agrícola. A l'estació central de llavors, instal·lada al Canalet de València, s'està procedint a la distribució de 18.000 lloques de valales per a la sembra. La seva destinació és a les províncies d'Alacant, Castelló i Tarragona, on s'està treballant per a la seva distribució a la resta de València i Castella. Al mateix temps que es fa la distribució

Serà portat al Consell de Ministres un decret sobre la jornada de treball

Al Ministeri de Treball, el senyor Ramonet, secretari del ministeri, ha manifestat als informadors que el ministre portarà, probablement, al proper Consell, un Decret fixant la jornada mínima de treball.

EL GOVERN JAPONES HA DE PRENDRE AVUI IMPORTANTS DECISIONS

Xang-Hai, ciutat "lliure"?

Toquio, 18. — Mentre la premsa continua donant preeminència a l'ofici del «Panay», els elements oficials afecten més aviat preocupacions sobre la política del Japó, que sancionaria la Conferència Imperial del dimarts. Alguns periòdics anuncien que el Consell de ministres que es celebrava avui es prendran importants decisions. No s'ha divulgat al públic la tercera divisió de la flota, responsable dels darrers incidents al Yangtze i la substitució per la segona divisió, als cercles oficials es subratlla que el Consell Suprem imperial anuncia el dia 27 de novembre darrer que les forces de la flota combinada sota les ordres de l'almirall Nagano, que operen a Xi-na, des del començament dels incidents sino-japonesos, tornaran successivament a llurs bases per a la reparació i reajustament de tripulacions i que una vegada acomplerta aquesta missió tornaran en algunes xineses.

«Lady Birds» fa nòdifici la tasca del Govern. Referent al problema de Xang-Hai, s'opina que la solució raonable seria la creació d'una Ciutat Lliure, i es torna a parlar del projecte que tenien alguns cercles de Xang-Hai el 1932. «Naturalment», diuen els japonesos, nosaltres protegirem la Ciutat Lliure, que s'estendria fins al Yangtze. No es tancarà la Conferència internacional ni la francesa, però seria construït un aeroport de més fàcil accés que l'actual i que probablement absorbiria el tràfic en detriment de les actuals instal·lacions.

El Japó fa veure que retira part de la seva flota

Toquio, 1. — Respecte a la informació segons la qual l'almirallat ha fet retirar la tercera divisió de la flota, responsable dels darrers incidents al Yangtze i la substitució per la segona divisió, als cercles oficials es subratlla que el Consell Suprem imperial anuncia el dia 27 de novembre darrer que les forces de la flota combinada sota les ordres de l'almirall Nagano, que operen a Xi-na, des del començament dels incidents sino-japonesos, tornaran successivament a llurs bases per a la reparació i reajustament de tripulacions i que una vegada acomplerta aquesta missió tornaran en algunes xineses.

VISITES AL PRESIDENT COMPANYYS

Com cada dia, el President Companyys ha romàs al despatx particular de la Residència, on ha despatxat amb els seus secretaris. A mitja dia ha arribat al Palau de la Generalitat i tot seguit s'ha adreçat al despatx oficial. A primeres hores de la tarda ha començat la visita. La primera ha estat la del conseller de Justícia, senyor Bosc Gimpera, l'entrevista amb el qual ha durat bona estona. A la sortida, el senyor Bosc Gimpera, ha estat interrogat pels informadors, els quals han dit que la visita al President Companyys no havia tingut altre objecte, que despatxar diverses assumptes urgents del seu departament.

Un vaixell japonès, a tona

Londres, 18. — Comuniquen a l'agència Reuters que de font xinesa se sap que en un duel d'artilleria entre diversos vaixells de guerra japonesos i els forts de Wushan, prop d'Amoy, ha estat enfonsat un contratorpediner nipó.

OBERTA AL PUBLIC

Des del dimarts vinent, dia 20, restarà oberta al públic la Biblioteca de la Universitat Autònoma de Barcelona, la magnífica sala de lectura de la qual s'ha inaugurat per les autoritats el dia que fou solemnement commemorat el centenari de la restauració de la Universitat. Les hores establertes per al servei de la Biblioteca de la Universitat Autònoma de Barcelona són les següents: de nou a una del matí i de dos quarts de cinc a dos quarts de vuit de la tarda.

A L'EXERCIT MONGOL NO CONEIXEN EL GENERAL TEN PING

Moscou, 18. — Un periòdic anglès anuncia que el general Ten Ping, membre de la comissió militar de la Mongolia exterior, havia arribat el 14 de desembre a Hankow per a entrevistar-se amb el mariscal Xang Kai Xec, per tal de proposar-li l'ajuda militar a la Xina del Nord. El corresponent de l'Agència Tass subratlla el caràcter tendenciosos de la notícia, afirmant que cap home polític de la República popular de Mongolia no es trasllada a Hankow. Declara igualment que no existeix cap comissió militar al Ministeri de la Guerra d'aquesta República. El general Ten Ping és absolutament desconegut en l'exercit mongol.

PER A SOLUCIONAR EL PROBLEMA DELS OBRERS PORTUARIS DEL NORD

El ministre d'aquest departament, senyor Giner de los Rios, ha rebut la visita del secretari de la Federació Obrera del Port, el qual li ha exposat el problema dels obrers dels ports del Nord refugiats del Nord, el secretari de la Junta Nacional de Radiodifusió.

El noble alemany no lè manlega, però Hitler li promet un automòbil...

Berlin, 18. — Hitler reuneix avui 2.000 obrers que han acabat les autòpistes. Els anuncia que anava a construir l'automòbil popular al preu d'una moto-cicleta. Digiré alguns mesos, —diu Hitler— crearem la més gran de les nostres fàbriques. Parla la seva aparició l'automòbil del poble alemany. Dintre d'alguns anys centenars de milers d'aquesta nous cotxes seran posats a disposició del poble. Digiré que aquests cotxes seran fabricats sobretot per a l'exportació, degut al seu baix preu.

ANIRÀ EDEN A PARIS?

Londres, 18. — Als cercles britànics autoritzats es desment el rumor circular, segons el qual el senyor Eden aniria pròximament a París per tal d'informar-se directament dels resultats del viatge del senyor Delbos a l'Europa oriental i central.

Els requetés d'Irun i San Sebastián s'han sublevat?

París, 18. — Segons comuniquen d'Hendaia a l'Agència Radio, circula en la dita localitat el rumor d'haver-se produït desobediències a Irun i San Sebastián perquè els requetés s'han sublevat contra llurs caps. Fins ara no s'ha rebut cap confirmació d'aquesta rumors, que circulen en diferents punts de la frontera franco-espanyola.

HA ESTAT NOMENAT UN JUTGE ESPECIAL PER A L'EVASIO DE CAPITALS

El ministre de Justícia ha rebut aquest matí als informadors i els ha manifestat que havia rebut les següents vistes: «El senyor Molas, degà del Col·legi d'Advocats; Bosch Gimpera, conseller de Justícia de la Generalitat; Miquel Josep Garza, inspector general de Previsió, i del president de la Creu Roja Espanyola senyor Auril Romero Lozano. També manifesta que havia estat nomenat jutge especial per a l'evasió de capitals, el magistrat senyor Ayón Antoni del Llano. A preguentes d'un informador sobre la designació de la persona que ha d'ocupar el càrrec de fiscal general de la República, respongue: «Al proper consell portarà la proposta del nom de dita persona, que nom pugué suposar, no ens puc facilitar ara.» «S'ha designat ja el sots-secretari de Justícia?» «Sobre això no us puc dir res. El senyor Anís ha estat visitat

París, 18. — Max Dormoy, ministre de l'Interior, pronuncià un discurs, ahir, a la nit, en el banquet dels comissaris de policia, i declarà, amb referència a l'assumpte del «Csara»: «No admeto que ningú s'armii a nostre país; siguin els d'esquerra contra els de dreta o a la inversa. D'aquesta manera es crearia l'atmosfera de guerra civil i es convertiria en guerra estrangera. No coneix altra voluntat que la que expressa el sufragi universal. No coneix tampoc altre crim major que el de voler abatre un règim que el poble francès s'ha donat lliurement. Faltja per als que s'elevan contra el règim republicà; seran castigats per les seves lleis.

PRAGA TRIBUTA A UN EMOCIONANT COMIAT A DELBOS

Praga, 18. — A dos quarts d'una Delbos ha sortit de Praga en tren especial cap a París. La sortida del ministre francès ha donat lloc a una manifestació encara més emocionant que a l'arribada. En tot el recorregut de les escoles. Les personalitats franceses s'han acomiadat de llurs col·legues txecoslovacs. Delbos ha pujat al vagó amb Gussky, ministre de Txecoslovàquia a París. I De la Croix, representant de França a Praga, els quals l'han acompanyat fins a la frontera. Delbos ha saludat la multitud per darrera vegada i aquests, en sortir el tren, ha esclatat en un hurra.

OBRES DE COMUNICACIO I DE DEFENSA DELS POBLES DE LA VALL D'ARAN

El ministre d'Obres Públiques ha despatxat amb el director general d'Obres Públiques i París; i ha signat entre altres expedients el següent: «Autoritzant per a que la Direcció General presenti els projectes d'obres de defensa de pobles, construcció de ponts, rectificació del recorregut de les aigües a les conques dels rius Noguera-Fallanera i Noguera-Ribagorçana, i a la Vall d'Aran per tal de reparar els danys causats per les últimes inundacions i evitar que puguin repetir-se en l'esdevenidor. Aquestes obres afecten els pobles de Vilall, Esterri d'Àneu, Lles de la Vall, Senterada, Capella, Font de Suer. El director general d'Obres Públiques, que, seguint instrucció del ministre, estudia les conques de l'obreria i del Ter, donà al ministre una primera informació referent als aprofitaments industrials i les millores a introduir a les esmentades conques.

Al Palau de la S. de N. s'hi instal·larà una emissora de ràdio

Londres, 18. — La Unió Pro Societat de Nacions ha aprovat avui una resolució emanant que la Societat de Nacions construeixi una emissora de radiotelefonía, que emetria un servei d'informacions en diferents idiomes. Aquest servei tindria principalment la finalitat de permetre als ciutadans dels diversos països estar informats al dia de tots els esdeveniments d'importància internacional.

ACORDS COMERCIALS ROMA-WASHINGTON

Washington, 18. — Els Estats Units i Itàlia signaren a Roma un acord comercial temporal per a l'intercanvi comercial a partir del 10 de desembre del 1937 fins a la conclusió d'un nou tractat, ara en curs de negociació. Entre altres avantatges es concedeix la de nació més afavorida. Itàlia concedeix avantatges especials a Hongria, Iugoslàvia, Albània i Bulgària fins al 30 de desembre. I a Austràlia després d'aquesta data. Els Estats Units obren l'autorització de concedir tractats preferents. El tractat de comerç actualment en vigor finalitza el 15 de desembre.

UNA ALTRA VEGADA EL "PIPE-LINE"

Londres, 18. — D'Hailfa a l'agència Reuters: El pipeline de l'Iraq ha estat incendiat, després d'esser roït, al mateix temps que la línia telefònica era tallada.

A PANY I A CLAU...

Batona, 18. — Continua tancada la frontera franco-espanyola. Als estrangers que entren a Espanya no s'els autoritza a sortir fins passats alguns dies.

L'EX-PRESIDENT HO DESMENT

Beyruth, 18. — L'ex-president del Consell de ministres de l'Iraq, Murtaiat Sadi, arriba a aquesta ciutat. Precisa que el viatge era per a assumptes personals i desmentir haver estat cridat per a exercir una mitjanceria en el problema palestí.

CRIDA ALS PRESUMPTES INUTILS

El dimarts vinent, dia 21 del mes que som, a dos quarts de nou del matí, s'hauran de presentar davant el Tribunal Medico-Militar Permanent (Antic Hospital del carrer de Tallers), i com a darrera crida, tots aquells individus que tinguin iniciats expedients d'inutilitat a les dates compreses entre el 17 d'agost darrer al 23 de novembre, ambdues inclusivament. El divendres vinent, dia 24 del mes que som, a dos quarts de nou del matí, ho faran tots aquells individus que tinguin iniciats llur expedient a les dates compreses entre el 24 de novembre darrer fins al dia de la publicació d'aquesta nota.

LA CIUTAT MARXA

AMICS DE LA UNIO SOVIETICA. Demà, diumenge, a dos quarts d'onze del matí el gran teatre Olímpic, aparegarà a tota l'Espanya l'ilella, la terra d'Espanya, Antoni Maria Sbert, per les Balcars: Josefa Belda per les de València; Ossorio i Talla, per les de Gallaia; Bertrando Tomás, per les del Nord; Daniel Arriaga, per el Marroc; i Rafael Vidella, per Catalunya. I Didaç Martiner Barrios per les andalusos. Tots els elements en acabar l'acte cantaran l'himne de la delegació que serà molt probable l'himne dels Amics de la Unió Soviètica. Atesa la importància de l'acte i la personalitat dels oradors i el fet que representin tota l'Espanya que lluita, els Amics de la Unió Soviètica esperen que tot Catalunya i tot Espanya, escoltaran els parlaments dels nostres delegats.

PARTIT REPUBLICA D'ESQUERRA (IZQUIERDA REPUBLICANA)

Per aquest motiu, han promès llur assistència a l'esmentat acte, diverses personalitats polítics, entre elles, diversos diputats de la minoria d'Esquerra Republicana, que es troben a Barcelona.

SARDANES. — L'Agrupació Sardanes de Barcelona ha organitzat per a demà, diumenge, una audició de sardanes a càrrec de la cobla Barcelona «Albert Maris».

ADVERTIMENT. — L'Agrupació Professional de Periodistes ha arribat que el seu carnet d'identitat de redactor número 51, que correspon al company Armand Quintana i Sans fou sostret dies enrere, i per tant només és vàlid el que s'ha emès a l'esmentat company.

Si algú, doncs, intenta valer-se del carnet ante per a tenir accés a centres oficials o altres llocs, cal denunciar-lo a les autoritats.

CASAL DE LA CULTURA. — Aquesta Casa que amb motiu de commemorar-se la data del 19 de juliol d'ençà avui va oferir un lot de llibres a tots els clubs de fàbrica i nuclis d'obres organitzats que ho sol·licitessin, a l'objecte d'ampliar-los, ha estat a l'horari de en aquesta data.

"NIT D'ESTRELLES"

1, entre aquestes, Sylvia Soney, León Barzin, Rex Ingram...

Actuant a favor de l'Espanya Republicana

Nova York, 18. — Al Mecca Temple, d'aquesta ciutat, se celebra amb gran esplendor l'anunciada nit d'estrelles, organitzada sota els auspicis del Comitè d'Artistes i Músics del North American Committee for Aid to Spanish Democracy.

Pregueren part a la festa, entre altres primeres figures del món teatral i del lleug Leon Barzin, amb la seva orquestra de cent professors; el pianista Sheridan, Sylvia Sidney, Burgess Meredith, Rex Ingram, Benny Goodman i la seva banda. Al final de l'acte fou exhibida l'ambulància que trameten a Espanya els actors del lleug nord-americans. La recaptació feta entre els 3.500 espectadors que emplenaven la sala donà prop de 4.000 dòlars. També s'ha celebrat, al burri de Newark, amb assistència de l'ambaixador espanyol, un gran miting a favor de l'Espanya republicana.

«El «Panay» fou bombardejat, sense previ avís, pels avions japonesos», explica un corresponent

Aquí va tenir lloc la inauguració oficial de l'Escola de Preaprenentatge de la Generalitat de Catalunya, la qual representa una nova prova de l'interès que aquesta sent per les qüestions de cultura i en particular de les de formació professional i obrera. L'Escola, que abans era una secció de tres-cents alumnes, instal·lada a l'Escola del Treball, de la qual for-

ma part, ocupa ara un ampli edifici, amb nombroses aules i tallers on s'apleguen un miler d'alumnes.

Assistiren a la inauguració el conseller de Cultura, senyor Carles Pi i Sunyer, el sots-secretari del Departament, senyor Ramon Font, el president de l'Assemblea Municipal, senyor Joan Puig i Elies, en representació de l'Ajuntament i

de l'Escola Nova Unificada; el secretari de l'Escola del Treball, senyor Gutiérrez, que portava la representació del director d'aquesta i sots-secretari d'Economia, senyor Rius Ponsell; el senyor Aleu, director de l'Escola, i altres personalitats. Els assistents visitaren detingudament les aules i tallers, i conversaren amb els professors i deixebles. Quedaren molt ben

impressionats del funcionament de l'Escola.

La inauguració acabà amb uns exercicis de conjunt d'educació física, realitzats per tots els alumnes, al camp anez a l'Escola i que cloqueren brillantment aquest simpàtic acte de cultura.

(Foto P. F.)

La flora de Catalunya completa amb 3.177 espècies

El nostre país és un indret de formidables vegetacions divergents i antagòniques

L'obra gloriosa del doctor Jaume Cadevall

LA «FLORA DE CATALUNYA»
Un afortunat i llarg científic: «Flora de Catalunya». El seu autor és el doctor Jaume Cadevall. D'ell i de la seva obra se'n va parlar a uns mesos amb motiu que l'Institut d'Estudis Catalans va publicar la primera part de l'obra, acabada ja poc d'imprimir. La mort del doctor Cadevall, ocorreguda l'any 1921, feu que de la transcripció del text i de l'edició dels tres darrers volums, en tingués cura el doctor Font i Quer, professor de Botànica de la Facultat de Farmàcia i Director de l'Institut Botànic de Barcelona.

Ara, el doctor Quer ha ordenat a l'Acadèmia de Farmàcia un exemplar complet i, belament relligat, d'aquesta obra magna. Són, doncs, d'un gran interès, alguns comentaris respecte a l'importància que té per la cultura general de Catalunya i especialment per als estudis farmacèutics i agrícoles, que s'ha fet tret de les premses el darrer volum d'aquesta important obra, i s'hagi posat a les mans dels estudiosos.

LA NOSTRA TRADICIÓ BOTÀNICA

Els estudis botànics tenen una tradició gloriosa entre els catalans. És el nom dels Salvadors de Quer, Minuart, F. Bolet, Martí d'Ardenya, Costa, Trèmols, Montserrat i Arcs, Vayreda, Masferrer, Pulgarí, Cadevall i el nom de diversos dels més celebrats botànics ibèrics d'origen català: Cadevall, Lavaca, Pau entre altres, donen fe que des de temps reculats fins ara la ciència de les plantes ha tingut entre nosaltres devots condecorats.

Corresponia a aquesta tradició botànica de Catalunya posseir l'inventari normal de la seva flora, en una obra que donés un concepte orgànic de la vegetació de la terra catalana recollint el conjunt de treballs fets pels seus receradors anteriors.

Antoni Cebrià Costa, mestre i aforat de mitjans del segle passat, estimulador de vocacions botàniques, promogué una nodrida sèrie d'exploracions joves que en col·laboració amb el mestre feren la recerca i exploració, amb sentit modern, de les terres catalanes Costa, però, morí sense deixar successor i sense haver pogut realitzar la creació del gran Herbari de Catalunya que inicià a l'Universitat, i havia publicat només el seu valuós «Catàlego Razonado», amb un suplement, a més, de notes que podien ésser la seva «Flora Catalana».

La desaparició del mestre junt amb la mort d'un dels seus deixebles, Masferrer i Pulgarí, va produir la dispersió

de molts documents i la pràctica de molts esforços particulars fets per la consciència del nostre tresor científic. Sortosament l'acció individual va evitar que els estralls produïts fossin màxims.

Tremos havia vingut al seu nebot, Vayreda per la seva part va treballar arduament en una gran obra, en comunicació amb la cultura i mantenint abundant correspondència amb botànics estrangers, presentant la seva col·lecció magnífica, i Cadevall, un dels més tardans deixebles de Costa, amb energia i orgatge admirables, aghes d'esser posats com a espill, va saber fer-se seva l'herència del mestre i la va salvar de l'anorreament.

Amo molts anys per la manca de mitjans de treball i de col·laboració en una actuació també solitària, va refer tot allò que va poder de l'obra del mestre i va arribar a donar terme a la seva obra magna de la «Flora de Catalunya» que abans de morir va deixar enllestida.

UN CORPUS COMPLET
Començada la seva edició per l'Institut d'Estudis Catalans el 1913 es va arribar abans de la seva mort, ocorreguda el 1921, fins a la preparació del tercer volum el qual no va poder veure acabat.

Les circumstàncies polítiques obligaven a l'abandonament de l'obra de la qual data no ha sofert nova interrupció fins a l'incumbent assolit enguany.

Certament que la publicació d'una obra d'aquesta índole i de tanta envergadura, és un treball de gran importància, però no això tot el que ha de donar fe de la importància de l'obra, és el fet que ha estat completat amb el tercer volum de la «Flora de Catalunya» que servirà de punt de partida per a tot allò que en endavant es pugui fer.

Per això creiem molt encertat el criteri que ha mantingut el doctor Font, en la transcripció del text, d'acceptar-lo tal com el que va deixar el doctor Cadevall, i fer només retocs en coses que no afectessin el sentit general de l'obra, i prescindir d'altres de les novetats trobades abans que fessin el text incomplet o poc exacte. En casos importants es consignà el fet en notes al marge.

D'aquesta manera s'obté una unitat i homogeneïtat al conjunt de l'obra, homogeneïtat a haver donat major modernitat als darrers volums, que hauria obligat a fer per als primers una llista llarga d'addicions i correccions, sempre de maneig desagradable. En canvi, el doctor Font ha dedicat el seu major interès en l'adaptació del llenguatge botànic i l'ha posat d'acord amb la maduresa actual del llenguatge literari.

Glòria a la continuïtat de la cultura catalana!

Cada dia, una nova manifestació, ve a dir-nos quines són les esperances que podem projectar vers l'en-

tra de la guerra. A l'ombra de la llum científica, sembla que el treball científic, com les activitats literàries, prenguin una significació més transcendental.

Un intel·lectual és avui, a Catalunya, un combatent. Un combatent de primer rang.

La defensa de la cultura. Aquest és el lema que la cultura espanyola ha adoptat. I la cultura la demostrarem amb actes. Amb primers literaris, amb exposicions científiques, amb actes i llibres científics.

Sols en les gimnàstiques i en les criptogames vasculars s'ha degut al·lèrgic el criteri exposat, per manca d'aquestes seccions al text del doctor Cadevall. La primera secció ha estat redactada pel doctor Font, i la segona per W. Rothmaler, en col·laboració amb el doctor Font, la qual cosa ha permès deixar aquestes seccions completament al dia.

Atra innovació introduïda pel doctor Font ha estat la redacció d'un glossari de termes tècnics amb il·lustracions, que té amb molta amplitud i amb constant atenció de depuració lingüística, servirà molt per acabar de fixar perfectament la terminologia botànica de la llengua catalana. Un glossari dels mots incrustats usats en els primers volums l'acaba de fer útil.

FET TRANSCENDENTAL
La flora bàsica de Catalunya, ja més moderna de les flors hispàniques, ja la tenim a les mans. La transcendència és gran des de molts punts de vista.

Pels que treballen en l'estudi de les formes vegetals, els posa a l'abast un instrument de treball que és al mateix temps un punt de referència, i els dona una visió clara de les àrees de dispersió de les espècies dins la terra catalana i una compiació dels treballs i s'antecoriment sobre cada una d'elles.

Pels que es dediquen a l'ensenyament, serà un excel·lent mitjà de formació de les joventuts universitàries, que ja no hauran de manllevar a altres països llurs flors; així, es veurà més fàcilment en el fet que les plantes més característiques de la nostra terra i ren les que les flors que havien de menjar no portaven.

No cal negar que per la cultura general del país, tenir l'inventari complet de les produccions vegetals en una obra feta d'acord amb els millors patrons de les flors estrangeres i portar en un gravat cada una de les 3.177 espècies que conté la seva representació gràfica, és un fet gloriós que ve a completar els esforços de tota la botànica catalana, que estranyament, molta d'elles es mercant-hi el millor de llur vida en el transcurs del temps han anat bastint el grandios edifici de la ciència de les plantes que vivifica la terra que trepitem.

Però per a qui ha d'esser una guia excel·lent és per al farmacèutic, l'agricultor, el metge, per als professionals que han de confiar amb els

plans o han de treballar amb els productes vegetals. Ella tornejà al qui, amb coneixements generals de botànica, ha de perfeccionar en un moment determinat el coneixement d'un grup pricis, ja sigui per determinar un producte o bé per proporcionar-se la seva adquisició i dedicació segura i planera ja que, després de donar-li la figura i comparada de tot el grup li ressenya la dispersió de cada planta en els diversos indrets de la terra catalana.

Per fi els estudis de sociologia botànica, que avui estan arreu a l'ordre del dia, necessen l'auxili dels inventaris fets en crit de rigor científic que posin a cobert de grosseres errades amb que certes publicacions poden enganyar el botànic no florista. És a base d'aquestes obres que s'faciliten els treballs que s'han de dur a terme per anar desentranyant els agrupaments de plantes característiques del país català.

LA NOSTRA RIQUESA FLORAL
L'abastament de la Flora de Catalunya ens permet fer una comparança de les espècies que es consignen al quadre «estàtic» publicat per Costa en el seu «Catàlego Razonado» i suplement el 1877.

Número d'espècies: Costa, 2.414; Cadevall, 3.177.

Número de gèneres: Costa, 747; Cadevall, 861.

Número de famílies: Costa, 122; Cadevall, 149.

L'augment fet en el total de les espècies de la Flora Catalana representa un 31,2 per 100, però s'ha de tenir en compte que en la Flora de Catalunya, s'ha seguit l'errata criteri mantingut pels botànics hispànics, admetent Wilkomm, de segregar de llurs catàlegs les plantes de la Flora insular, cosa que no fan els autors francesos que inclouen Corsica, i els italians que inclouen Sardenya i Sicília.

La xifra de 3.177 espècies que ens dona la Flora de Cadevall és inicialment d'una importància i riquesa de regions catalanes ja que tractant-se únicament de la Catalunya continental, amb una extensió tan petita, permet una bona comparança amb la flora de França (incluint-hi Corsica), que segons l'obra de Costa, que ha servit de patró a la de Cadevall arriba a 4.344.

Les edicions que caldrà fer per obtenir la xifra real de les plantes de la Flora Catalana, encara podrien tenir importància numèrica ja que caldrà afegir-hi a més a la Flora Balear, avui força ben explorada, les troballes nombroses de Benem, les del doctor Font i les que van deduint-se de les revisions d'herbaris i de les de Vayreda i Trèmols en vies de catalogació.

Cosa natural és que sigui important la riquesa florística de Catalunya per trobar-se en un punt de confluència entre els grans dominis centre-europeus, mediterrani i ibèric de tota la qual participa i de tota ella rep influència i aportacions. Per tant, la flora de Catalunya és una flora de frontera, una flora de frontera, una flora de frontera.

tre reco peninsular un indret de formidables contrastes de vegetacions divergents i antagòniques, riquesa de la qual és compendi la Flora de Catalunya del doctor Joan Cadevall que acaba de veure la llum.

M. S.

La guerra vindrà...

Ginebra, 18. Segons estadístiques oficials de la Societat de Nacions, durant el període del 1932 al 1937, les despeses militars dels diversos països han passat de 1.450 milions de lliures esterlines a 2.400 milions. Durant el mateix període el total de les flotes de guerra ha passat de 5 milions 830.000 tones a 6.162.000.

UN «SECTOR» HA APLAUDIT

La primera gran nevada d'aquest any fou saludada amb aplaudiments, almenys per un sector dels ossos blancs del Parc Zoològic Natural de Whipsnade, de Londres. La fotografia mostra una colla d'ossos blancs estirats com a damunt damunt la neu (Keystone)

HAURAN ESTUDIAT LA MANERA DE RESTABLIR LA PIRATERIA?

Roma, 18. Mussolini rebé dotze almiralls i el general inspector d'inginyers marítims. Oficialment s'annuncia que discutiran qüestions tècniques i polítiques.